

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Ebionaeorum haeresi. Cap. XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

se nobilitauit: & seruatorem ad hominū cōseruationem ac salutē cœlitus ē seculis inuisibilibus demissum se prædicauit, docuitq; neminem aliter ex angelorū dominatu, qui mundum fabricasset, se posse eripere, quàm vt prius experiētia magica ab ipso tradita instructus esset, & baptisinate, quod ille impertire solebat, ablutus. Quo quidē qui essent dignati, eos perpetuam in hac vita immortalitatem adepturos, & non amplius subituros mortem, sed eodem in loco in æternum cōmorantes, nulli sentio, nulliue internecioni aliquando obnoxios fore. Ista certē ex Irenæi scriptis facilē licet perspicere: Iustinus item vbi perditū Simonis conatum memorarit, huius etiā fraudem narrare pergit his verbis. Menandrum quendam Samaritanum ex vico Caparattæa ortum, Simonis discipulum, furore quodā dæmoniaco agitatum, Antiochiam aduentasse, & multos magicę artis præstigiis in fraudem induxisse cognouimus: qui quidem illis, quos ad se sequendum pellexisset, persuasit, quod nunquā omnino morte essent interituri. Quidam etiā adhuc eius præceptis instituti, idem profitētur. Erat igitur diabolici plane conatus cōmentum, qui quidem per magicam astutiam eiusmodi præstigatorū, adeo calide Christianorū nomen vsurpantiū, magnum pietatis & religionis nostræ mysterium, infamia notare: atq; ecclesiastici dogmatis de animæ immortalitate, & resurrectione mortuorum traditis, maleuola obtreptione omnem auctoritatem abrogare obnixē laborauit. Verū isti, qui hos seruatores sibi ascipserint, de vera salutis spe penitus deciderunt.

*Inst. ad
Anton.
fol. 144.*

De Ebionæorum heresi.

CAP. XXI.

ALios porrò nequā & improbus dæmō cum ab amore, quem erga Christum Dei habebant, nullo modo per artismagicæ præstigias posset dimouere, eosdē tamen, vbi alia quadam astutia irretiri posse cōperiret, veteratoricē tandē sibi suoq; addixit obsequio. Isti ex primo illius sectę auctore nomē ducētes, Ebionęi propriē appellati sunt, hoc est, mentis & intelligētię inopes, quippe qui de Christo & eius doctrina tenuiter & abiectē statuerēt opinarenturq;. Eum namq; simplicem vulgarem, & solum homi-

EVSEBII HISTORIAE

hominem censuerunt, & ex concubitu coniunctioneque Iosephi viri cum Maria vxore sua, in hanc lucem editam: Verum propter progreditionem, quam in virtute fecisset, hominem iustum censuerunt, at solum hominem tamen. Porro legis Mosaeicæ obseruatione omninò ipsis opus esse, perinde ac si fide sola in Christum, & vitæ ratione, quæ cum illa cohæret, neutiquam salui esse possent. Præster istos alii etiam erant eadem appellatione donati, qui quanquam ab inepta & stulta horum, quos commemorauimus, opinione deflexerunt, atque adeo ex virgine & spiritu sancto, dominum progenitum non denegarunt, non dissimili tamen ratione, dum ipsum Christum nec Deum, qui ante secula extitit, nec verbum, & sapientiam patris fuisse confiteri volebant, in eandem cum superioribus impietatem prolapsi sunt: Idque maximè cum corporalem veteris legis obseruationem cultumque; pari ratione cum illis celebrare omni studio niterentur. Isti porro epistolas Pauli apostoli penitus reiiciendas ducunt, cumque nominant legis desertorem proditorumque euangelio solo, quod secundum Hæbræos dicitur, veteres, cætera euangelia non magno aestimant. Et non solum sabbatum, & reliquam Iudaicam institutionem similiter cum illis superioribus obseruant, verum etiam dies dominicos pari ratione nobiscum in resurrectionis seruatoris nostri memoriam accuratè recolunt. Vnde ob talem conatum, tale etiam nomen nimirum, vt Ebionæ vocarentur, obtinuerunt: quod quidem ipsorum mentis & intelligentiæ tenuitatem propriè declarat. Nam hæc vox, Ebion, lingua Hebraica, pauperem & egètem significat.

De Cerintho hæresiarcho.

CAP. XXII.

Eisdem temporibus, Cerinthium quendam alterius hæresis ducè & auctorè extitisse accepimus. Gaius (cuius voces iam supra posuimus in libro qui disputatio Gaij inscribitur, hæc de illo scribit. Cerinthus, qui per adumbratas reuelationum, tanquam à magno quodam apostolo conscriptarum species, absurda portenta præsti-